

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 9 1947

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*
**Ny novelle
av Sadar Sahib**

Narvesens

Norges-turnering

i bedrift-bridge

anmeldelse innen 20. okt.

Se nærmere side 2.

Norgesmesterskapet for klubber.

Det er sendt ut innbydelse til Norgesmesterskapet for klubber 1948, som arrangeres omtrent på vanlig måte — med finale i Tønsberg i mai 1948.

Det forsterkede turneringsutvalg har foreslått å la kretsmeesterne i Nord-Norge spille en kamp om retten til en plass i finalen. Saken er ennå ikke behandlet i Forbundsstyret, men den er nevnt i Forbundets offisielle sirkulære. I tilfelle blir det bare 7 klubber fra det sørlige Norge som kommer med i finalen.

Anmeldesefristen er satt til 25. oktober. Til delvis dekning av reiseutgiftene for en klubb fra Nord-Norge til finalen i Tønsberg er startkontingenten for 1. runde forhøyet med fem kroner for alle klubber — til kr. 25. Kontingenten for de øvrige runder er fremdeles kr. 10 pr. runde.

Skulle deltakelsen fra Nord-Norge bortfalle, blir kr. 5 returnert hver deltagende klubb.

Narvesens Norgeturnering i Bedrift-Bridge.

Narvesens Bedriftslag har som vanlig besluttet å arrangere en Norgeturnering for bedrifter.

Hver bedrift, institusjon, offentlig kontor eller «vesen» i det sørlige Norge kan stille så mange firemannslag som man ønsker. Turneringen arrangeres etter utslagsmetoden, til det gjenstår 6 lag, som spiller en finalekamp alle mot alle over 3 dager i Oslo.

Startkontingenten er kr. 20 for 1. runde, og kr. 10 for hver av de øvrige rundene. Turneringen er approbert av Norsk Bridgeforbund, og Forbundets turneringskomite fungerer som ankeinstans.

Anmeldelse sendes turneringslederen, Rolf Bøe, Eugeniegt. 1, Oslo, eller

over Postgirokonto 11990. Med anmeldelsen må følge kr. 20 startkontingent for 1. runde. Anmeldesefristen er 20. oktober. Etteranmeldelse godtas ikke.

Sinsen slo Culbertsonklubben.

Sinsen Bridgeklubb hadde Culbertsonklubben, Gøteborg, på besøk lørdag 6. og søndag 7. september. Lørdag ble det spilt en lagturnering med 4 lag fra hver klubb, etter Wienerberegningen, og med en merkelig vinnerpoengberegning som graderte seirene helt opp til 8 — 0.

Resultatet ble en knusende overlegen seier for Sinsen, som vant alle kampene, og sluttet på 27 vinnerpoeng mot 5 og med 426 matchpoeng mot 266. De enkelte resultater var:

Sinsen 1 — Culbertsonklubben 1	108—73
Sinsen 2 — Culbertsonklubben 2	109—62
Sinsen 3 — Culbertsonklubben 3	114—53
Sinsen 4 — Culbertsonklubben 4	95—78

Tredjelaget vant 8 — 0, fjerdelaget 5 — 3 og de 2 første lagene 7 — 1.

Søndag ble det fortsatt med en parturnering over 19 bord etter Mitchellsystemet. Her var enkelte andre Oslo-par innbudd, og også her ble resultatet meget flatterende for Sinsen:

Nord—Syd:

1. Eide — Skoglund, Sinsen	391
2. Øymo — Strøm, Sinsen	384½
3. Herseth — Palmstrøm, Singleton	384

Øst—Vest:

1. Heier — Blomseth, Sinsen	443
2. Larsen — Knudsen, Sinsen	420
3. Dæhlin — Andresen, Kløverknekt	406

Steingrim Johnsen var en god turneringsleder.

Det var et for oss meget hyggelig resultat Sinsen oppvartet med. Riktignok var det bare en klubbkamp, og riktignok kjenner vi ikke Culbertsonklubbens styrke, men likevel smaker det bra med en så overlegen seier over et svensk lag etter de 2 kalldusjene vi fikk i Nordisk og i bykampen Stockholm — Oslo ifjor.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 9

September 1947

18. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 55 93 34

Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniegt. 1. Tlf. 46 02 91

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81

Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,80 pr. nummer

Den ene prosenten

Medlemstallet i Norsk Bridgeforbund har vist en nedadgående tendens etter krigen, hvilket naturligvis ikke er noen overraskelse. Under krigen var bridge nesten den eneste atspredelse folk hadde, nå kan vi igjen gå på konsert, kino og teater, vi kan dyrke idrett (eller se andre dyrke den) og det er mange andre former for underholdning, atspredelse og tidsfordriv, som var lammet i krigsårene, men nå er kommet til heder og verdighet igjen. Det er heller overraskende at frafallet i bridgeorganisasjonene ikke har vært større enn det vi har sett. Og dertil er det meget gledelig at Norsk Bridgeforbund også etter krigen har hatt et jevnt tilsig av nye medlemmer og klubber, en tilvekst som er særlig verdifull fordi den representerer folk som har hatt mye å velge mellom, og som altså har valgt bridgen. Det er et klokt valg, som det er all grunn til å gratulere både de nye medlemmene og Forbundet med.

*

Men nettopp fordi konkurransen innenfor hele det område som representerer fritidsbeskjeftigelsen og fritidskulturen er blitt så skarp, må det leg-

ges den største vekt på at alle våre tusener av medlemmer finner seg best mulig til rette innen organisasjonen. Og her vil vi gjerne si et par ord.

Det må aldri tapes av syne, at Forbundet, kretsene og klubbene er til for de mange. Og det må ikke et øyeblikk glemmes at de mange er de som tar bridgen som underholdning, som en hyggelig aveksling fra dagens plikter og slit, som en hobby de dyrker i sin fritid og som de ikke har anledning til å være noe særlig opptatt av før arbeidstiden er omme.

*

Derfor må vi vokte oss for å la de såkalte ekspertene dominere for meget. Klubblivet og organisasjonslivet må ikke tilpasses deres type, det må tilpasses mennesker, som spiller bridge et par ganger i uken, men som forøvrig både kan tenke på andre ting, snakke om andre ting og interessere seg for andre ting. 99 prosent av Forbundets medlemmer lever ikke *bare* for bridgen. Det ville være en stor psykologisk feil om man lot den ene prosenten være enerådende.

Sir Cecils nederlag.

Novelle av Sadar Sahib.

Jeg må innrømme, sa Hunter, at jeg heller ikke er overbevist om Middlings skyld, tross nesten hele Yarden mener, at bevisene er overveldende. Det er vel også derfor, at saken allerede skal fore førstkommande lørdag med sir Cecil Hutchfield på dommerplassen. Jeg synes det er svare til hastverk.

Jeg tror sir Cecil også helder til den oppfatning, — han ga uttrykk for det hos Donnell forleden. Det er rimelig nok, Denborn — det er en trist og floket affære helt igjennom — jeg skulle gi meget for å vite, hva der virkelig skjedde i Middlings bibliotek den aften. Tross alle kloke hoder i Scotland Yard får ingen meg til å tro at Middling skjøt Muffles ned, skjønt det best han var, fortjente han ikke bedre.

Jeg tror heller ikke der ble felt mange tårer ved Muffles bære, Jim, bemerket Blaymore — han var, som du sier, et best.

Men hvis det hele er så mystisk, innskjøt sir Percy Mackland, så bør vel saken gis en rimelig frist. Fortell oss, Hunter, sakens realiteter, så vi kan danne oss en mening.

Politiforklaringen er ganske enkel. Politiet ble ringt opp av Middlings tjener ved nitiden om aftenen og var i huset noen minutter senere. I biblioteket satt Muffles sammensunken i en lenestol — han var død momentant av en pistolkule midt i pannen. Kulen var kommet fra en av Middlings spesialpistoler.

Som dere vet er Middling en av Englands beste pistolskyttere. Værelset var ennå fullt av kruttrøk og pistolen lå på bordet. Middling hadde sett helt forstyrret ut og syntes å våkne av et halvt sanseløst mareritt — han gikk fullstendig som i søvne, sier rapporten. Pistolskjeftet, som var litt støvet, viser et klart bilde av Middlings hånd. Tjeneren forteller, at det kun var disse to i biblioteket og at det knapt gikk et

minutt fra skuddet falt til han varslet politiet. Vi vet jo også alle sammen, at det var et bittert fiendskap mellom de to, så . . .

Men De sier jo nettopp selv, Hunter, at De ikke er overbevist om Middlings skyld.

Der er et par ting ved saken, jeg gjerne skulle se litt næyere på, men uten noen ukers utsettelse kan det ikke gjøres — og jeg får neppe statsadvokaten til . . .

Blaymore så på Hunter, som var alvorligere enn vanlig. Er det slik, må vi skaffe en utsettelse, sa han — og det må Donnell og du, Denborn, sørge for — dere kjenner jo begge sir Hutchfield forholdsvis godt.

Denborn trakk litt på det.

Kunne vi ikke like gjerne innvitte ham her opp, sa Morryton, han er nylig blitt medem av klubben og ville kanskje sette pris på det. Han er jo en ivrig bridgedyrker også.

*

Sir Cecil Hutchfield var et behagelig bekjentskap, som svært gjerne var med på en robber. Han var en lun og hyggelig medspiller, som førte sine kort utmerket og med et eget tørt lune satte både medspillerne og kretsen rundt bordet i godt humør.

Denne gang må jeg nok bedrøve Dem med en bet, Blaymore, sa sir Cecil — men det blir vel bare en — det kan neppe være noe å spille om.

Blaymore var kommet i seks spar, og da dommeren hadde spilt ut kløver dame og sett blindemanns kort, som var

♠ D 8 7
 ♥ D 9 6 5
 ♦ K 6 2
 ♣ E K 7

la han opp spar K kn 10 5.

Men merkverdig nok gjorde ikke Blaymore mine til å ville kaste kortene — han ble sittende nokså uanfekt-

tet og se på sine to hender. Sir Cecil så litt forbauset på ham.

En umulighet er en umulighet, selv for Dem, Blaymore, mine fire trumfer må gi meg to stikk — det var en svak klang av forundring i stemmen —

Men Blaymore ble fremdeles sittende og se på kortene, så vendte han seg smilende til dommeren og sa, at han ville spille kortene likevel.

Men det er jo bare tidsspille, Bill, sa Jim Mairhouse — for en gangs skyld skulle jeg ha lyst til å vedde med deg — og mot deg — hva sier du, Morryton?

Morryton, som var dommerens makker, hadde hittil ikke sagt et ord. Hans kjennskap til Blaymore ga ham en anelse om, at noe var igjære — hva det nå enn kunne være.

Blaymore hadde lagt sine kort ned og så seg omkring.

Er det flere som vil vedde, så si bare fra — kanskje du Morryton?

Den måte spørsmålet kom på var tydelig en oppfordring til Morryton, som straks oppfattet vinket og ivrig ga seg til å studere kortene, mens han samtidig stjålent kikket bort på Blaymore, som nikket umerkelig.

Ja — et par tusen pund kan jeg nå alltid vinne av deg, Bill — men det er vel andre også kanskje som vil være med.

Med Morryton på sin side var alle sammen villige til å være med, og snart var puljen oppe i et par snes tusen pund. Bare sir Cecil deltok ikke.

Blaymore rystet alvorlig på hodet. Nei, sa han, jeg har slett ikke lyst til å vedde med dere, men jeg har lyst til å gjøre sir Cecil et forslag. Vi har alle sammen lest om grubeulykken i går, hvor mange hundre barn ble farløse. Jeg er villig til å gi ti tusen pund til innsamlingen, hvis jeg taper dette spillet, men vinner jeg, skal sir Cecil utvirke minst en måneds utsettelse av vår venn Middlings sak.

Det var et forslag, sa Jim Mairhouse — jeg er med deg, Bill for samme beløp som du.

Før sir Cecil var riktig klar over,

hva som hendte, sto han overfor den realitet enten å unndra de farløse barn et par snes tusen pund eller å ta sjansen på spillet.

Han så seg først litt rådløs omkring i kretsen, som om han overveiet hva han skulle gjøre, men så kom det lettet med et godt smil.

Jeg skjønner herrene vil ha et påskudd til å støtte innsamlingen — ja, jeg går gjerne med på Blaymores forslag — men igrunnen var vel dette arrangementet unødvendig. De må jo tape, Blaymore.

På dette svarte Blaymore bare, at før han begynte spillet ville han innkasere alle chekene, som også prompte ble overrakt ham.

Jeg tenkte nok du hadde noe lureri fore, Bill, spøkte Jim Mairhouse, som rakte Bill sin check. Du burde innsettes som permanent formann i alle veldeighetsforetagender i England — du nærer ingen skrupler ved å lure dine beste venner.

Det har du rett i, Jim — bevisene skal du få senere — Bill Blaymore stakk alle checkene i lommen.

Så har vi bare igjen å være vitner til hvordan Bill bortødsler våre formuer, ertet Jim — det er deg naturligvis en fryd å tape våre penger.

Ikke tape, men ta, kjære Jim — en ikke uvesentlig forskjell i dette tilfelle, sa en smilende Blaymore, som tok sine kort opp og stakk dommerens kløverdame med blinnemanns ess.

Nå kunne alle se Blaymores to hender.

Blindemann.

♠ D 8 7
♥ D 9 6 5
♦ K 6 2
♣ E K 7

Sir Hutchfield.
Kl. dame utspilt

N
V Ø
S

Morryton.

Blaymore.

♠ E 9 6 4 3
♥ E K 3
♦ E D Kn 4
♣ 6

Sir Hutchfield hadde etter Blay-

mores anmodning tatt sine fire trumfer opp igjen — dommerens uforsiktighet ville Blaymore ikke trekke noen fordel av.

I annet stikk spilte bordet sin lille kløver, som Blaymore trumfet med spar 3. Bordet ble spilt inn med ruter konge og kløver konge ble til stor forbauselse stukket med Blaymores spar 4. Dommeren hadde på annet og tredje kløverspill lagt først tieren, så knekten. Så spiltes esset og damen i ruter — alle fulgte — ruterne satt rundt.

Og nå, sa Blaymore, må jeg bedrøve Dem med, sir Cecil, at jeg nok har de beste sjanser til å vinne spillet.

Dommeren så meget uforstående ut. Men vi er jo bare midt i spillet — det er jo først senere....

Blaymore fortsatte med en liten hjerter til bordets dame og tok så for esset og kongen på egen hånd. Det var som jeg tenkte, sa han, da alle fulgte tre runder hjerter — og nå kan ingen hindre meg i å få min sekser.

Kortene er nå:

	Blindemann.						
	♠ D 8 7 ♥ 9 ♦ Ingen ♣ Ingen						
Sir Cecil.	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	Morryton.	
N	Ø						
V	S						
♠ K Kn 10 5 ♥ Ingen ♦ Ingen ♣ Ingen		♠ 2 ♥ Ingen ♦ Ingen ♣ 9 8 5					
	Blaymore.						
	♠ E 9 6 ♥ Ingen ♦ Kn ♣ Ingen						

Nå spiller jeg ruterknekt.

Det var strålende, Bill, sa Denborn. Kretsen rundt bordet ga høylydt sin tilslutning.

Ja, De gjorde det umulige mulig, Blaymore — jeg tapte, men er igrunnen ikke lei over det — hvis det ikke var barna —

Ja, du reddet våre penger flott, Bill, kom det tilfreds fra gamle Donnell.

Nei, det gjorde jeg ikke, Blaymore tok alle checkene og ga dem til dommeren, som dagens aviser hadde meddelt

var innsamlingskomiteens kasserer.

Jeg gjør dere ingen urett, sa han, ved å la barna få dem. Det er det samme beløp som dere ville vedde med meg — og som dere jo ville ha tapt. Enten dere taper dem på den ene eller annen måte — Blaymore smilte.

Kretsen rundt bordet småkneppet.

Godt, sa Jim Mairhouse — la gå med at pengene er forlorne, men til gjengjeld vil jeg ha en ordentlig utredning av spillet — jeg treffer noen bridgefolk på fasanjakten hos Barrington til uken.

Det gjør jeg gjerne, Jim, og jeg vil begynne med å betro dere, at det gjorde hverken fra eller til, at sir Cecil viste opp sine trumfer. Etter hans dobling var jeg nesten sikker på, at han hadde minst fire trumf med de tre høyeste av de uteværende i toppen — enhver annen trumfkombinasjon var et ytterst svakt doblingsgrunnlag. Jeg var også noenlunde snart klar over, at hvis alle fem trumfene satt hos sir Cecil måtte jeg gå bet, så jeg måtte, enten jeg ville eller ei, spille på at han ikke hadde flere enn fire. Dere vil se av mine kort

	Blindemann.				
	♠ D 8 7 ♥ D 9 6 5 ♦ K 6 2 ♣ E K 7				
Sir Hutchfield.	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S
N	Ø				
V	S				
	Egen hånd.				
	♠ E 9 6 4 3 ♥ E K 3 ♦ E D Kn 4 ♣ 6				

at med 5 trumf hos dommeren vil han senest i niende stikk måtte legge en trumf enten på en ruter eller en hjerter. I en av fargene må han nemlig bare ha to kort, når han, som det var å anta, har tre kort i kløver. Dette stikket må bli dommerens, da både blinnemann og jeg har tre kort både i hjerter og ruter. Senere må dommeren få for trumfkonge og beten er der.

Altså måtte spillet baseres på fire

trumpf hos dommeren med de tre høyeste i toppen.

Det var også nødvendig, at dommeren hadde jevn fordeling i hjerter og ruter, dvs. han måtte ha tre kort i hver farge, skulle jeg rekke fram. Jeg må nemlig ved utspillet til tiende stikk være inne på egen hånd og kunne spille noe annet en trumf, hvis jeg skal vinne. Derfor måtte jeg i tide få vekk to av min hånds trumfer på bordets to kløver. Har jeg nemlig på det tidspunkt fire trumf selv, vil posisjonen være:

Blindemann.

♠ D 8 7
♥ 9
♦ Ingen
♣ Ingen

Dommeren:

N
V Ø
S

Egen hånd.

♠ E 9 6 4
♥ Ingen
♦ Ingen
♣ Ingen

og jeg kan ikke få mer enn to stikk, hva jeg enn gjør. Men har jeg denne posisjon

Blindemann:

♠ D 8 7
♥ 9
♦ Ingen
♣ Ingen

Dommeren:

♠ K Kn 10 5

N
V Ø
S

Egen hånd.

♠ E 9 6
♥ Ingen
♦ Kn
♣ Ingen

kan, som før vist, tre av stikkene ikke nektes meg, når jeg spiller ut ruter-knekt. Dommeren må stikke med kongen (bordet legger hjerter 9) og spille en honnør tilbake. Denne må jeg la gå til mitt eget ess og bordet har saksen i trumf tilbake. Brukes ikke trumfkonge, stikker bare bordet over og gir hjerter 9 igjen og sir Cecil er fortapt i begge tilfelle.

De burde vært jurist, Blaymore,

— sir Cecil nikket betenkt — De ville sikkert gjort en uvanlig karriere.

Det sies at han gjør litt nytte for seg borte i Downing Street også, men det leende fra Jim Mairhouse — men var han jurist tror jeg jeg ville legge vekt på ikke å ha ham som økonomisk rådgiver. Jeg blir bestandig en check fattigere, når Bill er med i løpet.

Og jeg tror, sa Morryton, at når Middling igjen kommer her i klubben vil han få en hard tid med de snesevis av ganger han vil måtte døyre beretningen om

sir Cecils nederlag.

Forcingklubben, Trondheim

er 15 år den 11. oktober. Så ung som konkurransebriden er, er dette ennå en respektabel alder, som bare er nådd av noen få av våre klubber.

Klubben er stiftet av den kjente Trondheims spiller M. Schjetne, som bl. a. er vinner av Norsk Bridgeforbunds landsturnering i 1935, og 4 ganger vinner av den norske avdelingen av Bridge World Olympic. Den mest kjente spilleren fra de senere år er Dagfinn Lindberg, nåværende kretsformann i Sør-Trøndelag, som også har vunnet Forbundets landsturnering 1935 og Bridge World Olympic 1936.

Når en blir gjennom den rikholdige 15-årsberetningen finner en at klubben har gjort seg godt gjeldende i Trøndelag, bl.a. med 4 kretsmesterskap for klubber. Utenfor kretsen har klubbens medlemmer særlig gjort seg gjeldende i teoretiske konkurranser, i såkalte «avis-turneringer» og lignende. I «Ekspertklubben» har Forcingklubbens medlemmer stadig fått premier, og levert besvarelser som vidner om et inngående kjennskap til spillet.

Klubben har i anledning jubileet innbudt til en turnering med deltagelse av 6 klubber. Denne skal vi komme tilbake til senere.

Klubbens styre i jubileumsåret er: Arne Kvam, formann, Olav Voll, E. Sæther, Magnar Øien og Arne Lund. Tid-

Norske meldekonvensjoner.

Herseiths 1 kløver - 1 ruter - 2 ruter.

Av ROLF BØE

Jeg hadde egentlig tenkt meg å stanse diskusjonen om denne varianten nå, men når Herseith begynner å sammenligne med sin variant og den måten jeg melder på — «min 2-rutervariant» i denne forbinnelsen, blir det nødvendig med noen flere bemerkninger.

Først vil jeg imidlertid beklage at jeg hadde et uheldig eksempel i min artikkel i nr. 5, nemlig

♠ E D 6 5	N V S Ø	♠ 10 7 3
♥ K D 10 6		♥ 5 2
♦ E D 10 6		♦ 9 8
♣ 8		♣ K 9 7 5 4 3

hvor jeg helt overså varianten ved å passe på en kløveråpning. En havner således meget riktig slett ikke i minst 2 grand. Men det er bare å bytte farger, slik:

♠ E D 6 5	N V S Ø	♠ 10 7 3
♥ K D 10 6		♥ 5 4 2
♦ 8		♦ K 9 7 5 4
♣ E D 10 6		♣ 9 8

Jeg kan ikke tenke meg annet enn at Herseith fremdeles krever med 2 ruter, og nå er det iallfall sikkert uunn­gåelig å havne i minst 2 grand. For en kan vel ikke melde 2 spar eller hjerter her, det vil være å tøye trekortfargene for langt.

Og så til Herseiths sammenligning. Han skriver: «Etter Bøe kan svarhånden aldri vite om grunnen til at åpne­ren ikke melder 2 ruter er at han mangler ruterfarge eller at han ikke er sterk nok.»

Det er riktig, men det ligger i mel­dingens struktur. Hensikten med 2 ru-

ligere formenn har vært: M. Schjetne, T. Krogseth, Dagf. Lindberg, P. Endre­sen og E. Aune.

Vi ønsker klubben hjertelig til lykke med jubileet.

ter etter mitt system er slett ikke å vise en sterk kløveråpning, men den helt naturlige å foreslå ruter som trumf. Det er ingen annen grunn til at jeg mel­der 2 ruter. Når kravene til denne mel­dingen er satt så stramme, er det ikke for å vise styrke på en kunstig måte, men fordi det er helt logisk på grunn av meldingens struktur. La oss si De åpner med 1 kløver, og makker svarer 1 ruter. Deres første tanke er nå å vise en firekortfarge i spar eller hjerter, eller eventuelt en kløverfarge på 5 eller flere kort. Så lenge De kan avgi en av disse meldingene, vil De ikke tenke på 2 ruter — ikke sant?

Det blir da ikke andre fordelinger igjen enn de jeg har nevnt i «Revidert Vienna», nemlig en hånd uten edel fi­rekortfarge og uten femkortfarge i kløver. Men med disse hendene har en 2 meldinger å velge mellom, nemlig 1 grand og 2 ruter. 2 ruter er den farlig­ste av disse, for en begynner å operere på 2-trinet med bare firekortfarger, i en situasjon hvor en må være forberedt på at makker er blank. Ønsket om å vise sin ruterfarge kan derfor ikke opp­fylles, hvis en ikke er såvidt sterk at sannsynligheten taler for at en ikke kommer opp i en katastrofe. Da er 1 grand bedre.

Denne oppfatningen har vært van­lig blant alle gode spillere som ikke brukte Herseith, så lenge Vienna har eksistert, men den har aldri vært nevnt i noen bok før «Revidert Vienna», for­di de andre bøkene på området ikke har vært inngående nok.

Det går derfor heller ikke an å sam­menlikne denne meldeteknikken med Herseiths variant. I det ene tilfelle er det den mest naturlige meldingen av verden, med den eneste hensikten å foreslå ruter som trumf, i det andre en

To-kløver-åpning

i avklaret skikkelse.

Av R. Halle.

Da jeg for ca. 10 år siden slo til lyd for en kunstig to-kløveråpning som et tillegg til Culbertsons system var forslaget bare løselig skissert. Det het i den første utgaven av «Bedre Bridge»:

«Det er bare gjennom praksis at man kan få full oversikt over en meldekonvensjons virkemåte, og et pålitelig grunnlag for utformingen av de mer detaljerte regler. Det synes meg imidlertid hevet over enhver tvil at Culbertsons system trenger en slik supplerende halvkrav-melding, og jeg tror at 2-kløver-konvensjonen, riktig an-

vendt og utbygget ved nærmere erfaring, vil være et meget vel-skikket middel.»

Nå tror jeg tiden kan være inne til, ut fra de erfaringer som er høstet, å ta fatt på de nærmere detaljer.

Jeg har forresten allerede i 1944, i «Systemnøkkelen», gitt en framstilling av konvensjonen i en mer detaljert utforming; stort lenger er jeg forsåvidt ikke kommet i dag, men jeg skal med glede etterkomme de mange oppfordringer om å gi en samlet oversikt over 2-kløverbemeldingen slik jeg mener den bør brukes.

kunstig melding for å vise styrke. Men derfor går det ikke an å påstå at en ikke kan finne fram i enkelte tilfelle hvis en ikke bruker Herseths variant. Personlig har jeg aldri savnet en mellomting mellom en kløveråpning og en grandåpning, men hvis situasjonen noen gang skulle oppstå kan en lett finne fram ved helt naturlige meldinger som makker ikke kan misforstå, uten noen som helst kunstig variant eller forutgående avtale. Ta f. eks. følgende meldingsforløp:

1 ♣ — 1 ♦
2 ♥

Kan dette bety noe annet enn at åpneren er sterk, på grensen til en grandåpning, og at han har nøyaktig 4 hjerter? Nei. Og denne meldingen har sogar en fordel framfor Herseths variant, den gir svarhånden adgang til å stanse i 2 hjerter, selv med bare 3 små kort i fargen. Med ferre kort vil enhver fornuftig spiller forstå at den riktige kontrakten er alt annet enn 2 hjerter,

hvor åpneren bare har 4 kort. La oss ta fram igjen dette eksemplet:

♠ E D 6 5	N V Ø S	♠ 10 7 3
♥ K D -10 6		♥ 5 3 2
♦ 8		♦ K 9 7 5 4
♣ E D 10 6		♣ 9 8

Ifølge Herseth åpner Vest med 1 kløver, Øst sier 1 ruter og Vest 2 ruter. Og nå er 2 grand eller 3 ruter vel uunn-gåelig, iallfall ser jeg ingen sjanse til å havne i 2 hjerter eller 2 spar. Med naturlige meldinger derimot sier Vest i annen melderunde enten 1 eller 2 hjerter, og en er havnet der en skal. Men gi svarhånden:

♠	Kn 10 7 3
♥	5
♦	10 9 7 6 5 4
♣	K 8

og han har den samme anledningen til å si 3 spar, som Herseth anbefaler etter 2 ruter. (Kanskje 3 ru — 3 sp — 4 spar vil gjøre seg like bra, men fram finner en i alle fall.)

En åpning med 2-kløver tilkjenner *en sterk hånd*. En hånd som kan gi utgang selv i de tilfelle makker ikke kan holde en 1-melding åpen, men ikke sterk nok til å garantere utgang på egen hånd eller oppfylle de siste, meget stramme, betingelser for Culbertsons kravåpning.

Betingelsene er:

Med god langfarge ca 8 spillestikk på egen hånd. Er langfargen kløver eller ruter *vel* 8 spillestikk. Med hender av denne type, altså med stor fordelingsmessig styrke, er 4 H. S. tilstrekkelig.

Eks. 1:

♠ E K Kn 10 x x
♥ E x x
♦ K D Kn
♣ x

Med jevn fordeling, 4:3:3:3 eller 4:4:3:2, kreves det minst 5½ H. S. men vel å merke: med en slik håndtype, altså uten femkortfarge, garanterer åpneren *en meldbar farge enten i hjerter eller i spar*. (Han kan selvfølgelig ha både 4 spar og 4 hjerter). Uten edel firekortfarge åpnes med 2 grand. Dermed får 2-grand-åpning en helt eksakt betydning: 5½-6 H. S., jevn fordeling, men ingen firekortfarge i hjerter eller spar.

Eks. 2:

♠ E K Kn x
♥ E K x
♦ E 10 x x
♣ K x

Makkers svar:

Med under 11½ H. S. (Husk at begrepet «punkter» hører hjemme i Vienna og skal være banlyst i Culbertsons system. En culbertianer skal aldri måle styrken av sin hånd i punkter, det er like unaturlig som å måle den i kilogram eller hestekrefter), altså med under 11½ H. S. meldes 2 ruter, som er det negative svar. Åpneren plikter å melde igjen og vil da:

Med håndtypen 1. melde sin langfarge, altså i vårt eksempel 2 spar. Har han en meget god 2-kløveråpning, altså på grensen til 2 sparåpning, kan han hoppe i 3 spar etter makkers avslag med 2 ruter. Heller ikke 3 sp. er krav, men

makker skal løfte til 4 såsant han har noe i retning av et spillestikk.

Har åpnerens makker, som først har slått av med 2 ruter, noen styrke, vil han melde etter 2 sp. Høyne fra 2 til 3, eller endog til 4 (hvis han er på grensen til et positivt svar) eller melde 2 grand, hvis han har noen styrke, men ikke tilpasning til fargen, eller melde egen farge, som dog alltid i denne situasjon bør være meldbar.

Med håndtypen 2 vil åpneren svare 2 grand. Hans makker vet da at åpneren har jevn fordeling, og dertil firekortfarge enten i hjerter eller i spar, eller i begge de edle fargene. Etter 2-grand kan makker passe, men med litt styrke, f. eks. en konge og en knekt, melder han 3 grand. (Akkurat som etter en åpning på 2 grand.)

Her er det imidlertid en viktig nyanse som følger av at åpneren må ha en meldbar edel farge. Har åpnerens makker en edel firekortsfarge, og tilstrekkelig styrke til å melde 3 grand, skal han først melde 3 kløver og dermed gi åpneren en chance til å vise sin edle farge, så en ikke går glipp av en trumfkontrakt med fire trumf på hver hånd. Dette skjer dessverre til stadighet etter Culbertson 2-grandåpning. Finner man en edel farge som passer begge hender, spilles det utgang i denne farge, eller i motsatt fall 3 grand.

Noen meldeeksempler:

♠ E K Kn x	N V S Ø	♠ 10 9 x x
♥ E K x		♥ D x x
♦ E 10 x x		♦ D Kn x x
♣ K x		♣ D x

Vest:	Øst:
2 ♣	2 ♦
2 gr.	3 ♣!
3 ♠	4 ♠

♠ E K Kn x	N V S Ø	♠ 10 9 x
♥ E K x		♥ D x x
♦ E 10 x x		♦ D Kn x x
♣ K x		♣ D x x

Vest:	Øst:
2 ♣	2 ♦
2 gr.	3 gr.!!

♠ E K Kn x	<table border="0"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 10 9 x
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E K x	♥ D x x x										
♦ E 10 x x	♦ D Kn x x										
♣ K x	♣ D x										

Vest:	Øst:
2 ♣	2 ♦
2 gr.	3 ♣!
3 ♠	3 gr.!

Hvis åpnerens makker selv viser edel farge etter åpnerens 2 grand, må han ha minst 5 kort i fargen.

♠ E K Kn x	<table border="0"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 10 9
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E K x	♥ D x x x x										
♦ E 10 x x	♦ D Kn x x										
♣ K x	♣ D x										

Vest:	Øst:
2 ♣	2 ♦
2 gr.	3 ♥
4 ♥!	

Hvis 2-kløveråpnerens farge er kløver, og han melder 3 kløver etter makkers avslag 2 ruter, har han ekte-Culbertsons! — 2-kløveråpning og 3 kløver er da utgangskrav.

Eks.:

♠ E K D
♥ x
♦ E Kn x
♣ E K D 10 x

Med denne hånd sies 3 kl. etter makkers 2 ruter.

♠ E K x
♥ K x
♦ E x x
♣ E K D 10 x

Denne hånd er litt i underkant til å garantere utgang med. Den oppfyller heller ikke *helt* Culbertsons krav til 2-åpning. Men naturligvis: det er en meget sterk hånd som det bør åpnes med 2 kl. på. Svarer makker positivt, f. eks. 2 sp. sier åpneren 3 kl. Men svarer makker negativt, 2 ru., bør det sies 2 grand med denne hånd, eller eventuelt 3 gr.

Også en hånd med ruter som langfarge må behandles omhyggelig.

Eks.:

♠ E D
♥ K x
♦ E K D Kn x x
♣ K x x

Med denne hånd åpnes med 2 kl. Svarer makker positivt, vises naturligvis ruterfargen. Men svarer makker negativt, 2 ruter, bør åpneren melde 2 grand, eventuelt 3 grand, for ikke å risikere å få granden på makkers hånd, hvilket ikke kan være noen fordel med alle saksene hos åpneren.

Med andre ord:

Er det åpnet med 2 kl. og makker har svart 2 ruter, betyr 2 grand hos åpneren:

Enten jevn fordeling og minst én edel firekortfarge eller langfarge i kløver eller ruter.

Åpnerens makker skal etter 2 grand, hvis han har noen styrke og en edel firekortfarge, *alltid* melde 3 kløver. Sier åpneren 3 grand, betyr det at han har langfarge i kløver eller ruter, men ingen edel firekortfarge. R. Halle.

„Norsk Fritidsforbund“

Aftenposten melder at Norsk Sjakkforbund har tatt initiativet til dannelsen av Norsk Fritidsforbund, som en foreslår skal omfatte bridge, sjakk, foto, filateli og lignende hobbies. Det nye forbundet skal f. eks. arbeide med å skaffe skikkelige lokaler, vekke forståelse overfor myndighetene for disse fritidsbeskjeftigelsene, osv.

Forslaget er ennå ikke kommet til Norsk Bridgeforbunds styre.

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halles Bridgeakademi.

Postboks 32. Beslum pr. Oslo. Tlf. 559334.

Turneringsspørsmål.

Av Rolf Bøe.

Nytt dansk turneringsprogram.

Som bekjent er våre lagkamper basert på klubbsystemet, hver klubb uttar et lag av spillere. Det kan godt brukes nye spillere til hver kamp, poenget er bare at en spiller ikke får lov å representere mer enn 1 klubb i samme sesong. I Norgesmesterskapet får hver klubb bare lov til å stille et lag, men i enkelte kretser opererer en med flere lag, enten i form av parallellserier eller et tolagssystem. Parallellseriene er svært upopulære, det settes et mindreverdighetsstempel på disse spillerne i forhold til førstelagsspillerne, og tolagssystemet har også store mangler. Enkelte klubber har store vanskeligheter allerede med 2 lag, andre klubber kan stille 3—4 lag, for disse er også 2 lag for lite. Resultatet blir i mange tilfelle at de som ikke får spille krets- og Norgesmesterskapskamper bryter ut og danner nye klubber, eller leter rundt til de finner en klubb hvor de får spille på førstelaget.

Disse uheldige sidene ved vårt program unngår en de fleste stedene i utlandet, hvor 4 spillere får lov til å danne et lag, likegyldig hvilke klubber de tilhører, og det spørres ikke etter hvor mange spillere fra hver klubb som blir med. Denne formen har imidlertid andre uheldige sider, det blir bl. a. Hansens eller Olsens lag som vinner, ikke klubben, og dessuten er det vanskeligheter med å arangere lagkamper med klasseinndeling. La oss si at et lag på 4 spillere kvalifiserer seg til A-klassen. Neste år ønsker ikke disse å spille sammen lenger, hvem av dem skal da spille i A-klassen?

Dette systemet har bl. a. vært brukt i begge de danske forbundene, men nå har det ene — Dansk Bridge Liga (forkortet DBL) som omfatter områdene øst for Storebelt — satt igang en ny-

ordning. Det nye turneringsprogrammet er tydelig konstruert etter norsk mønster, med kretskamper i forskjellige divisjoner etter klubbsystemet, og opp- og nedrykning etter våre vanlige regler. Men danskene har også funnet fram til en etter min mening heldig løs-

REVIDERT VIENNA

AV
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Hefтет kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

ning av spørsmålet om et eller flere lag, idet de lar klubbene stille med så mange lag de selv ønsker. Jeg siterer Dansk Bridge:

For at undgaa den uheldige Side ved det i Norge brugte System, hvor hver Klub kun kan stille med 1 a 2 Hold i en Divisjon, saaledes at Klubberne efterhaanden paa Grund af Spaltning kun kommer til at bestaa af ganske faa Medlemmer, har man bestemt, at Klubberne kan anmelde lige saa mange Hold de har lyst til. For at hindre Misbrug, har man maattet udarbejde en Række Regler for Klubbernes Holdopstillinger, og enhver Klub, der anmelder Hold til Turneringen, bør derfor gøre sig nøje bekendt med Turneringsbestemmelserne.

Dette forslaget er omtrent på linje med et som jeg kom med i et nummer av Bridgemagasinet i fjor. Jeg kjenner ikke de danske reglene, men skal i kort-het summere de reglene jeg trakk opp for Oslo kretsserie. Kretsen har i år 10 klubber i klasse A, 30 i klasse B og ca. 90 i klasse C. Det første året måtte A-klubbene få lov å anmelde et lag i A-klassen, et i B-klassen, et i C-klassen og så mange de selv ville i D-klassen. (Hvis D-klassen sløyfes får klubbene så mange lag de selv ønsker i C-klassen.) B-klubbene får på samme måte et lag i B-klassen, et i C-klassen og så mange de ønsker i D-klassen, og C-

klubbene et lag i C-klassen og så mange de ville i D-klassen.

Samtlige lag kjemper om opp- og nedrykning, får en klubb på denne måten flere lag i samme klasse er det dem vel undt. Får en klubb flere lag i B- eller C-klassen, fordeles lagene i forskjellige puljer, og hvis en klubb skulle få 2 lag i A-klassen, sørger en for at disse lagene møter hverandre i første runde.

Reglene for spilleberettigelse er ikke vanskelig å lage. En spiller som har spilt mer enn 1 kamp for et lag, kan ikke senere spille på andre lag eller i samme eller lavere klasse. For å hindre misbruk i de første rundene, bør en sette en tilleggsbestemmelse om at ingen får lov å representere 2 lag i første runde, heller ikke i 2. runde.

Dette systemet kan også brukes i Norgesmesterskapet. Jeg har med hell anvendt det i Narvesens Norgesturnering for bedrifter, og det skulle ikke være noen grunn til at det skulle falle annerledes ut i Norgesmesterskapet. Men en bør vel her ha en tilleggsbestemmelse om at en spiller som er blitt slått ut i et lags første kamp, ikke kan fortsette på andre lag. Hensikten er å hindre at spillere som regelrett er slått ut skal kunne bli med igjen gjennom en bakdør. I senere runder er denne bestemmelsen ikke nødvendig, fordi det enten er en reserve som taper, eller en spiller som allerede har spilt mer enn 1 kamp.

Rolf Bøe.

Revolusjonen.

For gudene vet hvilken gang hadde det vært revolusjon i den lille søramerikanske republikken... nei, navnet kan være det samme. Den profesjonelle bråkmakeren og skurken Diaz hadde klart å styrte den forrige presidenten, Alvarez, ved å bestikke garden, og nå satt Alvarez fanget sammen med hele sin regjering i den store vaktstuen i presidentens slott.

Alvarez hadde klart å stikke unna gullbeholdningen, Diaz hadde ikke sett så meget som en pezo engang. Og nå gikk han ned i vaktstuen, fast bestemt på å tvinge sannheten ut av Alvarez.

Til sin store forbauselse fant han fangene ivrig opptatt med å spille bridge. Alvarez og hans nærmeste venn, Juan, som hadde vært visepresident, var regnet som landets sterkeste bridgespil-

lere, og soldatene i vaktstuen fulgte ivrig med som tilskuere.

— Velkommen, herr president, gratulerer med valget,

Alvarez var litt av en spøkefugl, og selv i denne situasjonen kunne han ikke dy seg. Diaz skulte stygt bort på ham, han var ikke i humør til å bli drevet gjøn med. Men før han fikk sagt noe fortsatte Alvarez:

— Sitt ned, herr president, og la oss ta et slag kort. Jeg er sikker på, at en av mine venner vil overlate Dem plassen et øyeblikk.

Diaz ble mørkerød i ansiktet. Maken til frekkhet. Men han var en ivrig bridgespiller han også, og det var ikke hver dag han fikk spille med så gode medspillere. Til slutt ble lysten for stor, og han samtykket. Han satte seg Vest, Juan Øst, Alvarez Syd, og det ble gitt følgende kort:

	♠ K D ♥ E 8 5 3 ♦ D 2 ♣ E D Kn 9 4					
Diaz ♠ E Kn 9 5 3 2 ♥ D Kn 9 2 ♦ 8 3 ♣ 5	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	Juan ♠ 7 ♥ 7 6 4 ♦ Kn 10 9 6 5 ♣ K 10 8 2	
N						
V Ø						
S						
	Alvarez ♠ 10 8 6 4 ♥ K 10 ♦ E K 7 4 ♣ 7 6 3					

Nord åpnet med 1 kløver. Juan passet, Alvarez sa 1 ruter og Diaz 1 spar. Nord fortsatte med 2 hjerter, Alvarez sa 2 grand, som Nord høynet til 3. Diaz spilte ut spar 5, og Alvarez fikk stikket for damen på bordet. Han fortsatte med ruterdamen og nok en ruter, som ble stukket med kongen. Deretter kom en kløver, blindemann knep med knekten, og Juan kom inn. Han returnerte ruter, som Alvarez stakk. Diaz kastet en spar.

Alvarez fortsatte med kløver, men da Diaz var renons og la en hjerter, likte han seg mindre. Plutselig fikk han imidlertid en ide. Han stakk med kløveress på bordet, så kom sparkongen, og Diaz kom inn. Stillingen var nå:

	♠ Ingen ♥ E 8 5 ♦ Ingen ♣ D 9 4					
Diaz ♠ Kn 9 3 ♥ D Kn 9 ♦ Ingen ♣ Ingen	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	Juan ♠ Ingen ♥ 7 6 ♦ 10 9 ♣ 10 8	
N						
V Ø						
S						
	Alvarez ♠ 10 8 ♥ K 10 ♦ 7 ♣ 7					

Diaz skulle nettopp til å ta for sparknekten, men så stanset han. Han var ingen dum spiller han heller, og så at hvis han tok for sparknekten ville Alvarez få stikk for tieren. Med et triumferende: A nei, den går nok ikke, fortsatte han med hjerterdamen.

— A, det går nok likevel, svarte Alvarez.

Han tok kongen i hjerter, og fortsatte med hjerteresset og en hjerter til. Diaz kom inn, og det triumferende smilet forsvant. Nå måtte han gi Alvarez et sparstikk, enten han ville eller ei, og kontrakten ble vunnet.

— Jeg spilte feil, bemerket Diaz, jeg skulle ha holdt en hjerter til og kastet sparen.

— Jeg kan vinne likevel, bemerket Alvarez.

— Tøys, avgjorde Diaz bestemt.

Alvarez fikk plutselig en ide, han så sin sjanse.

— Skal vi vedde, herr president? Vi spiller om igjen og hvis jeg klarer kontrakten setter De meg og mine medarbeidere i frihet. Går jeg bet skal jeg fortelle Dem hvor gullbeholdningen er.

Diaz satt og tenkte, og studerte kortene omhyggelig. Alvarez måtte ha noe muffens for seg, men på den andre siden ville han gjerne ha fått i gullbeholdningen. Og han kjente Alvarez så godt at han visste det ikke var lett å få ut av ham hvor den var, hvis det ikke skjedde godvillig. Etter omhyggelig å ha studert kortene fant han ut at det ikke var mulig å vinne, men for sikkerhets skyld sa han:

— De skal spille på samme måte, trekke ruterdamen og ruter til kongen, og så ta kløversaksen?

— Ja, det skal jeg, sa Alvarez rolig.

— Vel, jeg går inn på det. Nei, stopp litt, jeg vil gardere meg mot lureri. Det hjelper ikke meg stort hvis jeg får vite at De har gjemt gullbeholdningen et sted i utlandet. De skal ikke bare fortelle meg hvor den er, men også sørge for at jeg får fatt i den.

— Det er klart. Men jeg vil ha vakt-offiserene som vitner.

— Ja vel. Nei, stopp litt igjen. De kan jo bare la Juan få 2 kløverstikk og 2 ruterstikk, og selv innkassere 3 kløverstikk, et sparstikk, 3 ruterstikk og 2 hjerterstikk. Juan har jo bare en spar, så han kan ikke få satt meg inn. Car-ramba, der holdt De på å lure meg. Diaz reiste seg, og ville gå.

— Ja, det er også en variant, men den forutsetter at jeg vet at ikke De kan komme inn. Jeg skal ikke spille slik, De skal få lov å komme inn De også.

Diaz satte seg ned igjen og studerte kortene omhyggelig. Endelig bestemte han seg:

— Ja vel, jeg går inn på Deres forslag.

Vaktoffiserene kom inn, begge parter forklarte hva det dreiet seg om, og veddemålet ble foretatt etter alle kunstens regler. Det ble spilt på samme måte i de første stikkene, inntil kortene var:

	♠ Ingen		
	♥ E 8 5		
	♦ Ingen		
	♣ D 9 4		
Diaz		N V Ø S	
♠ Kn 9			Juan
♥ D Kn 9 2			♠ Ingen
♦ Ingen			♥ 7 6
♣ Ingen			♦ 10 9
			♣ 10 8
	Alvarez		
	♠ 10 8		
	♥ K 10		
	♦ 7		
	♣ 7		

Diaz spilte nå hjerterdamen, blindemannen stakk med esset, og Juan fulgte på med hjerter 6 med et uutgrunnelig smil. Han hadde forlenget sett Alvarez' plan. Alvarez fortsatte med hjerter kongen, og så kom ruter. Juan kom inn, han kunne ta sine 2 ruterstikk, men måtte spille kløver opp i blindemanns saks. Kontrakten var vunnet.

Diaz satt helt paff, og skummet av raseri. Men han måtte holde sitt ord. Vaktoffiserene sto og så på, og hvis det kom ut at den nye presidenten ikke var ordholden, ville det snart ble ennå en ny president.

— De skal få fred i 24 timer etter at De er sluppet ut. Men så må De være forberedt på å bli forfulgt. Er det klart?

— Det er i orden.

— — —

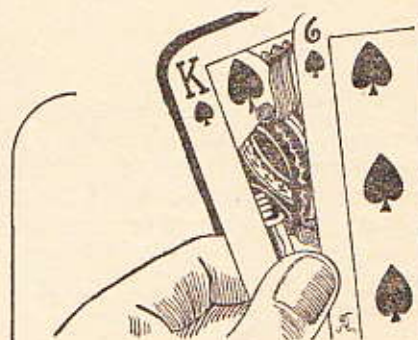
Sent samme aften lå Alvarez og hans medarbeidere ved et koselig leirbål oppe i fjellene, på den andre siden av grensen. De hadde spist en utmerket aftens, og nå var sigarettene kommet fram. Alle koste seg.

— Diaz er i grunnen ikke så dum, bemerket Alvarez dovent. Men han skulle spille mer bridge. Det gir hjerne-trening.

Juan bare mumlet noe uforståelig.

Alvarez hadde en stor svakhet, han var svær til å skryte. Og nå fortsatte han:

— Synd han ikke kan måle seg med meg i intelligens. Dere kan for resten takke meg alle sammen, hadde det ikke vært for meg hadde vi dinglet i galgen alle sammen nå.

SPILLKORT
BRIDGE-
MATERIELL

CARL OLSEN

PAPIRHANDEL & TRYKKERI

Karl Johansgt. 12

Er du sikker på at det bare var din skyld? Tror du ikke visepresidenten har litt del i det også, som vanlig?

— Du, blåste Alvarez. Å, nei du. Jeg har nok enkelte ganger hatt litt hjelp av deg, men denne gangen var det iallfall meg som klarte brasene.

— Ja, du spilte pent, innrømmet Juan, men det hadde ikke gått så greit for deg hvis ikke jeg hadde sett planen din, og hjulpet deg litt.

— Du tror vel ikke du kunne betet meg vel? for Alvarez opp. Klarer du det skal du jamen få bli president neste gang vi kommer til makten.

— Det er en avtale, sa Juan rolig og fant fram kortstokken.

Ingen av dem hadde noen vanskeligheter med å rekonstruere spillet, og de første stikk gikk på samme måte, til stillingen var:

♠ K		
♥ E 8 5		
♦ Ingen		
♣ D 9 4		
Alvarez		
♠ 10 8 6		
♥ K 10		
♦ 7		
♣ 7		

♠ E Kn 9		
♥ D Kn 9 2		
♦ Ingen		
♣ Ingen		

♠ Ingen		
♥ 5		
♦ Ingen		
♣ D 9 4		

♠ Kn 9		
♥ Kn 9		
♦ Ingen		
♣ Ingen		

♠ Ingen		
♥ 7		
♦ 10 9		
♣ 10 8		

♠ Ingen		
♥ 7 6 4		
♦ 10 9		
♣ 10 8		

♠ Ingen		
♥ 7 6 4		
♦ 10 9		
♣ 10 8		

Nå trakk Alvarez sparkongen fra bordet igjen, men denne gangen gjorde Juan en liten forandring i programmet, han la ruter 9 istedenfor hjerter 4, som han hadde lagt 2 ganger før den dagen. Vest kom inn og returnerte hjerter, Alvarez tok ess og konge i hjerter, og stillingen var:

♠ Ingen		
♥ 5		
♦ Ingen		
♣ D 9 4		

♠ Kn 9		
♥ Kn 9		
♦ Ingen		
♣ Ingen		

♠ Ingen		
♥ 7		
♦ 10 9		
♣ 10 8		

♠ Ingen		
♥ 7		
♦ 10 9		
♣ 10 8		

Triumferende spilte Alvarez ruter 7 igjen.

— Der ser du!

— Å, du triumferer litt for tidlig, svarte Juan, han stakk med ruter 10 og ga hjerter igjen, og Vest fikk resten. 2 bet.

Alvarez ble sittende helt paff og forskrekket.

— Det var ikke bare Diaz som kunne hindret eliminasjonen ved å holde alle hjerterne. Nå var det Juans tur til å triumfere. Men heldigvis var det bare meg som så poenget i formiddag. Å nei du, du var ikke kommet langt overfor Diaz uten meg.

— Men det er vel egentlig meg som skal bli president, bemerket gjetergutten Antonio, som sto og så på. Kontrakten står den.

Juan så morsk på ham.

— Bland deg ikke oppi når voksne folk snakker. Dette har du ikke greie på.

— Men, Antonio ga seg ikke, når Juan legger ruter 9, kan Alvarez bare stikke Vests hjerterdame på egen hånd, så spiller han kløver til damen og nok en kløver, og Juan kan ikke ta mer enn et ruterstikk. Så må han spille hjerter til bordet, og kløver 9 blir det niende stikket.

Alvarez og Juan ble litt flaua begge to.

Rolf Bøe.

Bridgetidningen

Redaktør og ansvarlig utgiver

ERIC JANNERSTEN

Drottninggatan 112,
STOCKHOLM

Pris sv. kr. 10,— (ca. kr. 13,80 norske)

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

E K S P E R T K L U B B E N

Juni-konkurransen:

1. pr. Håkon Tokle, Isfjorden.
2. pr. Albert Gustafsson, Asker.

Oppgave nr. 17.

Ingen er i faresonen. Meldingene har gått: (Øst—Vest har bare meldt pass.)

Nord:	Syd:
pass	1 ♠
1 ♠	2 ♠
3 ♠	4 ♠
4 ♠	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ Ingen
- ♥ E Kn 6
- ♦ E K 10 9 7 5 2
- ♣ 9 5 3

Begrunnelse.

Oppgave nr. 18.

Syd spiller 7 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut sp. D.

- ♠ K 10 8
- ♥ 8 7 6
- ♦ E 8 5 3
- ♣ K 7 6

	N	
V	Ø	
	S	

- ♠ Ingen
- ♥ E K D Kn 10 9
- ♦ K D Kn 5
- ♣ E 3 2

Hvorledes vil De spille som Syd? Begrunnelse.

For riktig løsning av disse 2 oppgaver setter vi opp de vanlige premiene. Løsningene sendes Rolf Bøe, Eugeniengt. 1, Oslo, innen 10. november.

Løsning til oppgave nr. 13.

Meldingene har gått:

Syd:	Nord:
1 ♥	3 ♥
4 ♥	

De sitter Øst. De og blindemann (Nord) har:

- ♠ E D 10 3
- ♥ Kn 10 7 5
- ♦ 9 4 3
- ♣ E D

	N	
V	Ø	
	S	

- ♠ 9 8 6
- ♥ D 8 6
- ♦ E K D 5
- ♣ 10 3 2

Deres makker spiller ut ru. 8, og De innkasserer 3 ruterstikk. Både Syd og Vest følger alle 3 gangene. Hva spiller De nå? Hvorfor?

De skal spille alt annet enn ru. 5 og hj. D. Det ser fristende ut å spille ru. 5, har da makker hj. 9 vil han sette den i, og De må få trumfstikk. Men hvis nå makker ikke har hj. 9? Da vil spilleren lekende lett forstå at De har hj. D, og knipe hjerterne, mens det ellers er en meget stor sjanse for at han følger nierregelen og toppen.

Makker har sannsynligvis bare en hjerter. Syd har vist 3 ruter, og hvis han bare skulle ha 4 hjerter måtte han enten ha 4 spar med kongen på topp, og ville sannsynligvis ha åpnet med 1 spar, ikke med 1 hjerter, eller minst 3 kløver med kongen på topp, og da ville han vel åpnet med 1 kløver, av hensyn til beredskapsprinsippet. Følgelig har han minst 5 hjerter, og makker høyst en. Er makkers hjerter E eller K — lite sannsynlig — er spilleren i alle tilfelle bet. Har han 4, 3 eller 2, mister De enhver sjanse til bet ved å spille ru. 5. Endelig, har makker hj. 9 gjør De beten sikrere, men De har fremdeles stor sjanse for å bete ved ikke å spille ru. 5.

¹ NB. Beskjed om adresseforandringer, kontingentforhold o. s. v. bes sendt til A. M. Hanches forlag, Kongensgt. 4, og ikke til redaktøren eller redaksjonssekretæren.

Spill av ru. 5 ødelegger således enhver betesjanse i 3 tilfelle, mens et annet spill ikke utelukker betesjansen i det fjerde.

Det er en liten innvending her. En skarp Syd kan tenke seg at når Øst ikke returnerer den siste ruterer, kan det komme av at han selv har hj. D. Men for det første vet ikke Syd hvem som har den siste ruterer, og for det annet skal Syd tenke langt for å finne ut dette. Mislykkes spillet med ru. 5 derimot, er det klart i dagen at Øst må ha hj. D.

Løsning til oppgave nr. 14.

Meldingene er gått, med ingen i faresonen:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 gr.	dobl.	redobl.	?

Hva melder De som Syd med:

♠	8 4 3 2
♥	10 5 4
♦	8 4 2
♣	9 5 3

Begrunnelse.

De skal melde 2 kløver eller 2 spar. Mange av løserne har valgt å passe, men det er direkte galt etter systemet. En dobling av 1 grand er i realiteten betedobling, men det er enkelte situasjoner hvor doublerens makker skal ta ut. En av dem er hvis åpnerens makker redobler, og fjerdehand ikke har så meget som 1 HS. Grunnen er at det vil være for farlig å la motparten spille 1 grand, det er rimelig at den går hjem, og da blir det utgang. En pass i denne situasjonen forteller makker at De tror på beten, De har minst 1 HS og er interessert i å la motparten spille sin redoblede grand.

Redaksjonen foretrekker 2 kløver framfor 2 spar. Det ligger i selve doblingens struktur, doubleren skal, ved siden av 4 HS, ha en sterk femkortfarge. Hvis denne ikke er i spar, vil De ved en 2 sparmelding tvinge ham opp på 3-trinet, mens De ved 2 kløver gir ham adgang til å stanse i enhver farge på 2-trinet.

Rolf Bøe:

BEGYNNER- BRIDGE

Skrevet spesielt for begynnere, men passer ypperlig også for alle viderekomne, unntatt de rene eksperter.

Pressen uttaler:

Rolf Bøe har presentert en bridgebok for nybørjere under titeln «Begynnerbridge», vilken visar att han är minst lika hemmastadd i strikt Culbertson som i Vienna. Men det måste ju en viennaexpert vara.

Vad man beundrar hos Bøe är inta bara hans flytande stil. I Begynnerbridge undviker han noggrant det mest krångliga och för en nybörjare ganska oväsentliga i systemet, som därigenom inte förefallar vara alls svårt att slå i sig.

Begynnerbridge kommer säkert att bli en succés.

E. J. i Bridgetidningen, Stockholm.

Adresseavisen, Trondheim:

Boken behandlar inngående ting som öppningsmeldinger og videre meldinger, stikkberegninger, defensive meldinger, og spill og motspill i grand og trumf. Overensstemmende med bokens titel er de vanskeligere ting som spørremeldinger samt de finere former for spill ikke tatt med.

Stoffet er framført på en lettfattelig måte med greie kommentarer. Leseren får grundig undervisning i meldinger og spill, og boken egner seg godt for dem som vil lære bridge fra bunnen av, men også for viderekomne er den en god repetisjonsbok.

Samarbeid er tidens løsen, og derfor er bridge tidens spill — sier forfatteren.
D. L.

Heftet kr. 7,20.

Fåes hos bokhandlerne og i kioskene.

A. M. HANCHES FORLAG,
OSLO.

Når vi likevel gir poeng for 2 spar, er det fordi denne meldingen er korrekt etter systemet, og fordi den tross alt er langt bedre enn pass. Men vi skulle ønske vi hadde hatt adgang til å gi litt mindre poeng for denne løsningen enn for 2 spar. Det lar seg ikke gjøre i år, vi er bundet til enten å gi riktig eller galt, men til neste år skal vi ta saken opp og lage en helt ny poengberegning.

Følgende fikk poeng for juni-konkurransen.

2 poeng.

Reidar Aadne, Oslo, Kristian Arnesen, Oslo (før Narvik), Oluf Bjerck, Florø, Jac. A. Brekke, Ø. Aker, Aage Bruvoll, Florø, Tormod Gjestland jr., Herøya, H. J. Grundt, Oslo, Albert Gustavsen, Vollen i Asker, D. Hvalygg, Nøtterøy, Hans Jacobsen jun., Vestby, Thoralf Larsen, Tysedal, Harald Lund, Lilleaker, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Finn Opsahl, Koppang, Magnhild Rinan, Trondheim, Olav Steinøygard, Sakshaug, Bj. Sunde, Florø, Bj. Sylvin, Oslo, T. Taugbøl, Skogn, Håkon Tokle, Isfjorden, Leo Tvedt, Tyssedal, Torolv Tveiten, Lø om Steinkjær.

1 poeng.

Erling Akre, Vikersund, Per, Bø, Fåvang, E. Caspersen, Strømmen, M. Didriksen, Bardu, Arvid Evjen, Florø, H. Gunnes, Skien, Jon Hellnes, Bodø, Th. Iveland, Birketveit, Birger Johansen, Drammen, Olav Kjerpeseth, Aarnes, Telemark, Olav Kristensen, Narvik, Johan Lie, Mo i Rana, O. R. Mæhle, Sandnes, Karl Netand, Vøll på Jæren, Nils A. Nilsen, Bodø.

For aprilkonkurransen skal Olav Kjerpeseth ha 2 poeng, og for maikonkurransen skal Håkon Tokle og E. Caspersen ha 2 poeng.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 kortstokker i etui fra firma Emil Moe-stue A/S, vunnet av Håkon Tokle, Isfjorden, og 2. premie, kr. 10.— i kontanter, av Albert Gustafsson, Vollen i Asker. Premiene blir sendt vinnerne i posten.

Sinsen vant første aksje i D-K pokalen.

Som bekjent satte Duplikatklubben, Oslo, for noen år siden opp en vandrepokal, som til slutt ble vunnet av Kløverknekt. Duplikatklubben har nå satt opp en ny pokal, som det spilles om på omtrent samme måte. 6 klubber er innbudt til å spille med 3 lag hver, og det spilles en kamp på 12 spill etter Wienerberegningen mot hvert lag fra andre klubber.

Årets turnering ble en gigantisk kamp mellom Sinsen og Kløverknekt, og sluttresultatet ble så jevnt som mulig, idet begge klubbene endte på 116 vinnerpoeng. Matchpoengene ble da avgjørende, og her hadde Sinsen et stort overskudd, pluss 385 matchpoeng mot Kløverknekts pluss 277. Resultatet ble:

1. Sinsen	116 (+ 385)
2. Kløverknekt	116 (+ 277)
3. Forcingklubben	92
4. ABC	86
5. Frigg	71
6. Duplikatklubben	59

Kløverknekt tok revansje i kampen om det beste lag, idet klubben besatte både første- og tredjeplassen, men Sinsens 2 beste lag på annen og fjerdeplass. De beste lagene ble:

1. Kløverknekt 1	45
2. Sinsen 1	44
3. Kløverknekt 3	39
4. Sinsen 3	38

Sinsen har for øyeblikket en langt sterkere bredde enn noen annen Olso-klubb, Kløverknekt kanskje unntatt, og disse klubbene blir vel favoritter i årets kretsmesterskap, som skal spilles for åttemannslag.

Herr Edv. Kvisvik
Boks 134
A s k e r

Mixturnering på Skagen.

På Skagen ble det i tiden 23.—30. august arrangert en internasjonal mixturnering med deltakelse av 30 par. Resultatene ble:

1. Fru Ingrid Farup, Oslo — Starck-Sørensen, Danmark 632
2. Fru Gammeltoft — L. P. Hansen, Danmark 596
3. Fru Wilming, Danmark — Storm Herseth, Oslo 588

Turneringen ble utmerket ledet av civilingeniør Anders Møller, og hele arrangementet var en suksess.

Vestfoldcupen.

Vestfold Bridgekrets har lansert en sesongåpning etter mønster av Oslo-pokaen, som det er meningen å gjøre til en årlig tilbakevendende turnering. Søndag 21. september ble årets turnering avviklet.

Resultatene for de beste ble:

1. Larvik Bridgeklubb 100
2. Grand Coup, Tønsberg 94
3. Tønsberg Bridgeklubb 93
4. Hårdt Slag, Sandefjord 93

Spørsmål og svar.

I en parturnering meldte makker og jeg i et spill på følgende måte:

1 ♣ — 3 ♣
3 ♠ — 4 gr.
5 ♦ — 5 ♥
5 gr. — pass

Resultatet ble 5 trekk. Motparten satt med 2 ess. Motparten spurte hva 5 hjerter skulle bety, og jeg forklarte at meningen var å be makker om å gå i 5 grand. Selv kunne jeg jo ikke si 5 grand, idet makker ville oppfatte det som et spørsmål etter kongene. Motparten tilkalte turneringslederen og protesterte på vårt meldingsforløp, idet de hev-

det at det forelå en privatkonvensjon, og turneringslederen ga motparten rett og ga oss 0 poeng. Kan dette være riktig?

K. H.

Svar: Nei, det er galt. For det første er meldingen så klar at betydningen ikke kan misforståes, en slik melding «i tåka» på 5-trinet kan ikke bety noen meldbar farge, og det er utenkelig at De ønsker makker skal passe. Det blir da ganske logisk å gi meldingen den betydning at De har funnet et ess for lite hos makker, og når De er kommet over 5-trinet i den etablerte trumffargen har De ingen annet redningsplanke enn 5 grand. Jeg har sett mange spillere avgi denne meldingen uten noen forutgående avtale, og uten at den er blitt misforstått.

Dessuten er varianten en del av Blackwood. De vil finne den nevnt bl. a. hos Culbertson i Gold Book, side 348. Det er full adgang til å bruke den.

R. B.

Mixturnering i Oslo.

Den tradisjonelle åpningen av sesongen i Oslo, mixturneringen, ble arrangert i tiden 5.—19. september. Deltagelsen var liten, bare 48 par, men utsøkt, med en usedvanlig høy prosent av førsteklasses par.

Turneringen ble vunnet klart av fru Farup og W. B. Herseth, etter jevnt og pent spill gjennom hele turneringen. På annen plass kom fjorårets vinnere fru Halle—Ivar Dahlin.

Premievinnere ble:

1. fru Farup—W. B. Herseth 323
2. fru Halle—Ivar Dahlin 314
3. fru Aanonsen—Bjørn Larsen 307
4. frk. Tharaldrud—Stanley Bøe 307
5. fru Sarland—Rob. Larssen 304½
6. fru Huun—Jens Magnussen 285½

En del bridgebord m/ ubet. feil, sammenleggbare og med grønn filtplate, realiseres billig.
Henv.

^{A/5} ARBOR Ltd.

Roald Amundsensgt. 6, Oslo.